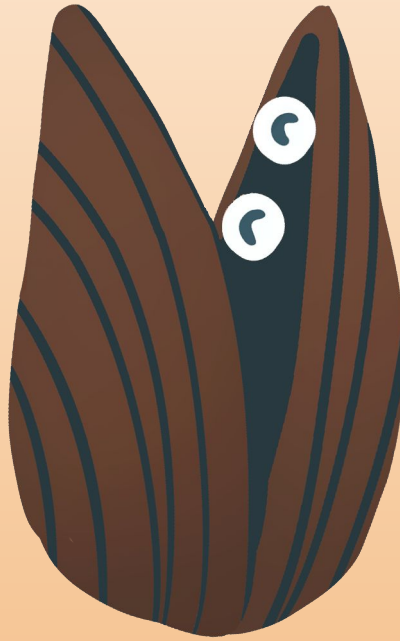
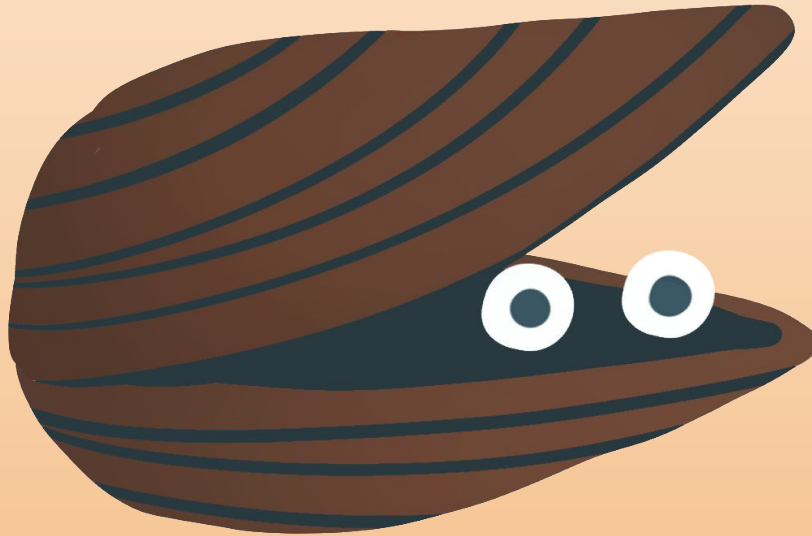

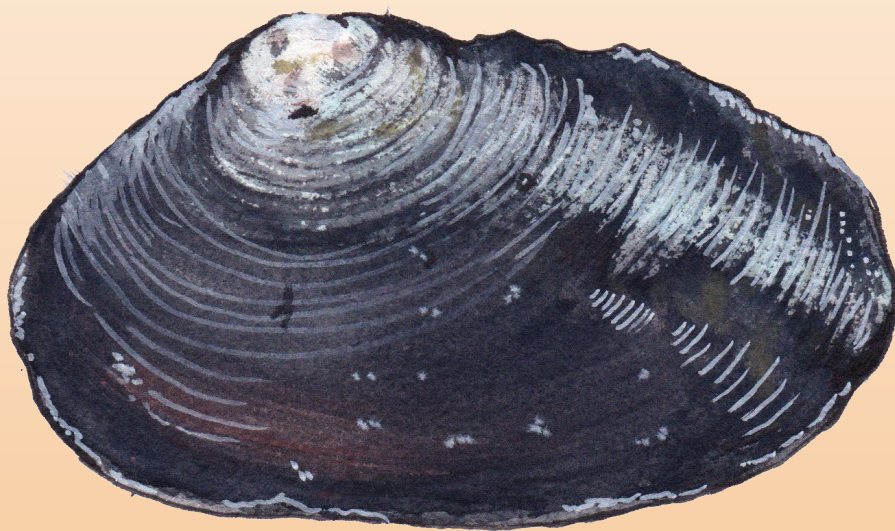

- **Hej, jag heter Margaritifera Margaritifera, men du kan kalla mig Maggan.**
- **Jag är en Flodpärlmussla och jag bor här i Mieån. Jag gillar vatten. Ja, för jag är ju ett blötdjur. Jag trivs där vatten rinner fram lagom mycket och där jag kan gräva ner mig i sand och grus.**

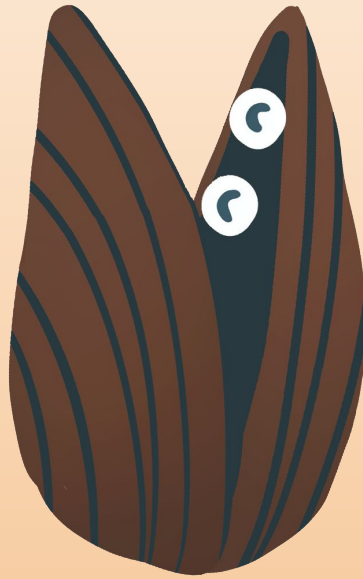

Mina kompisar påstår att jag är lat!

- **Pyttsan, jag gillar bara inte att flytta på mig, jag chillar helst på ett och samma ställe.**
- **Om jag måste så kan jag släpa mig en bit och gräva ner mig på ett bättre ställe. Jag har faktiskt en fot. Den funkar också bra när jag ska gräva mig ner i sanden så att jag sitter skönt.**

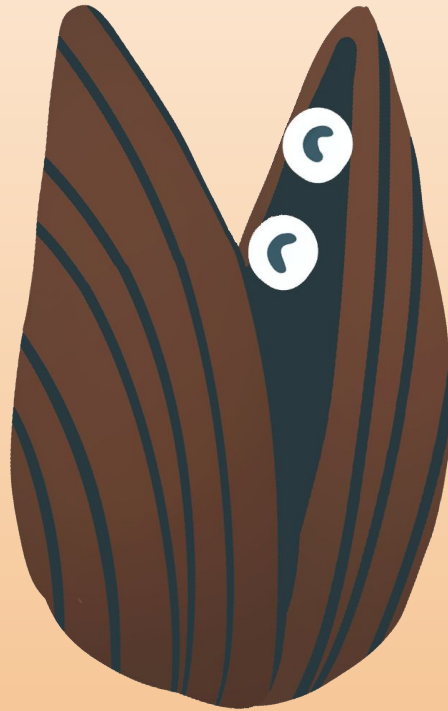
- **Har du sett mitt snygga skal?**

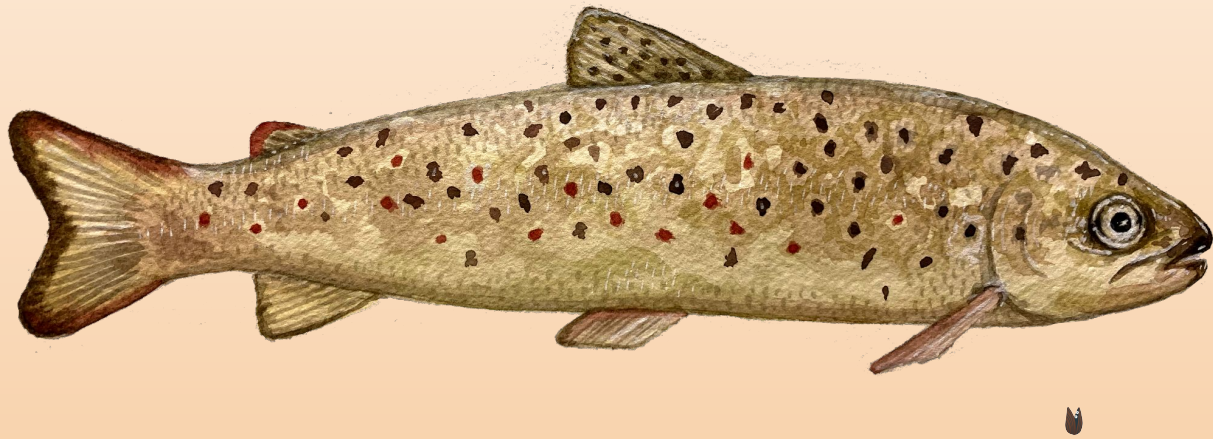
- **Jag brukar öppna mitt skal lite och låta vattnet strömma igenom, det kittlar så härligt! Då kan jag äta och få syre som jag behöver. Min mat liksom flyter in i mig, riktigt smidigt!**

- **Men det är lite trist. Jag har inte så många kompisar längre.
De säger att min art är hotad.**
- **Ibland känner jag mig ensam.**

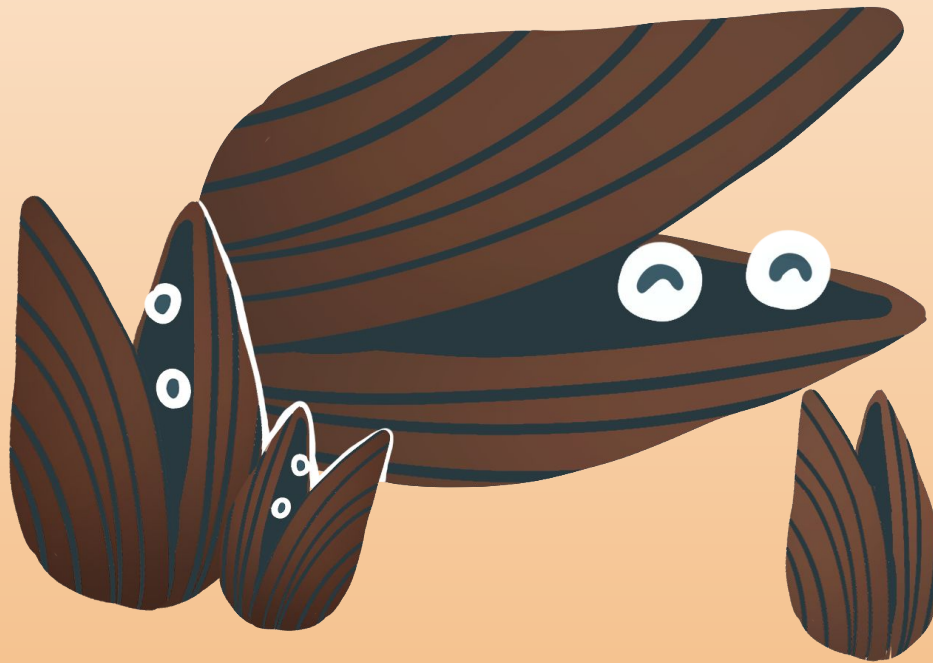
- **Jag gammal, minst 150 år. Jag sitter mest här och tänker. Jag drömmer om när jag var en liten glochidie. Tänk vilka spännande äventyr! Min pappa släppte iväg spermier som flöt in i mammas skal och hittade ett ägg. Vilken tur! Mamma släppte iväg mig när jag bara var en liten larv. Då var jag inte stor! Men Oj, vilka äventyr!**

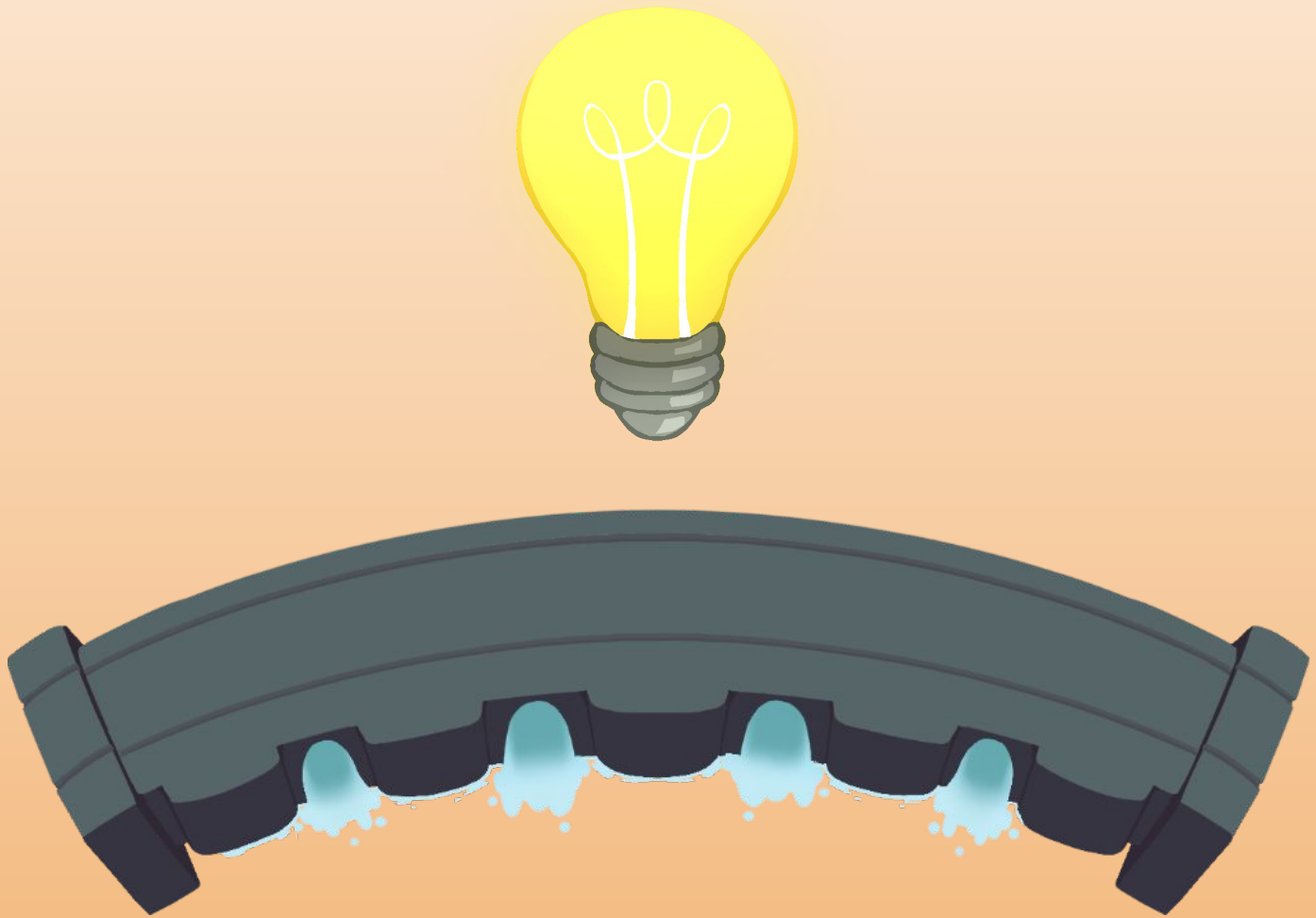
- Jag hittade en riktigt pigg öring och jag lyckades haka mig fast på hans gälar. Där stannade jag i nästan ett år. Vilken resa jag fick följa med på!

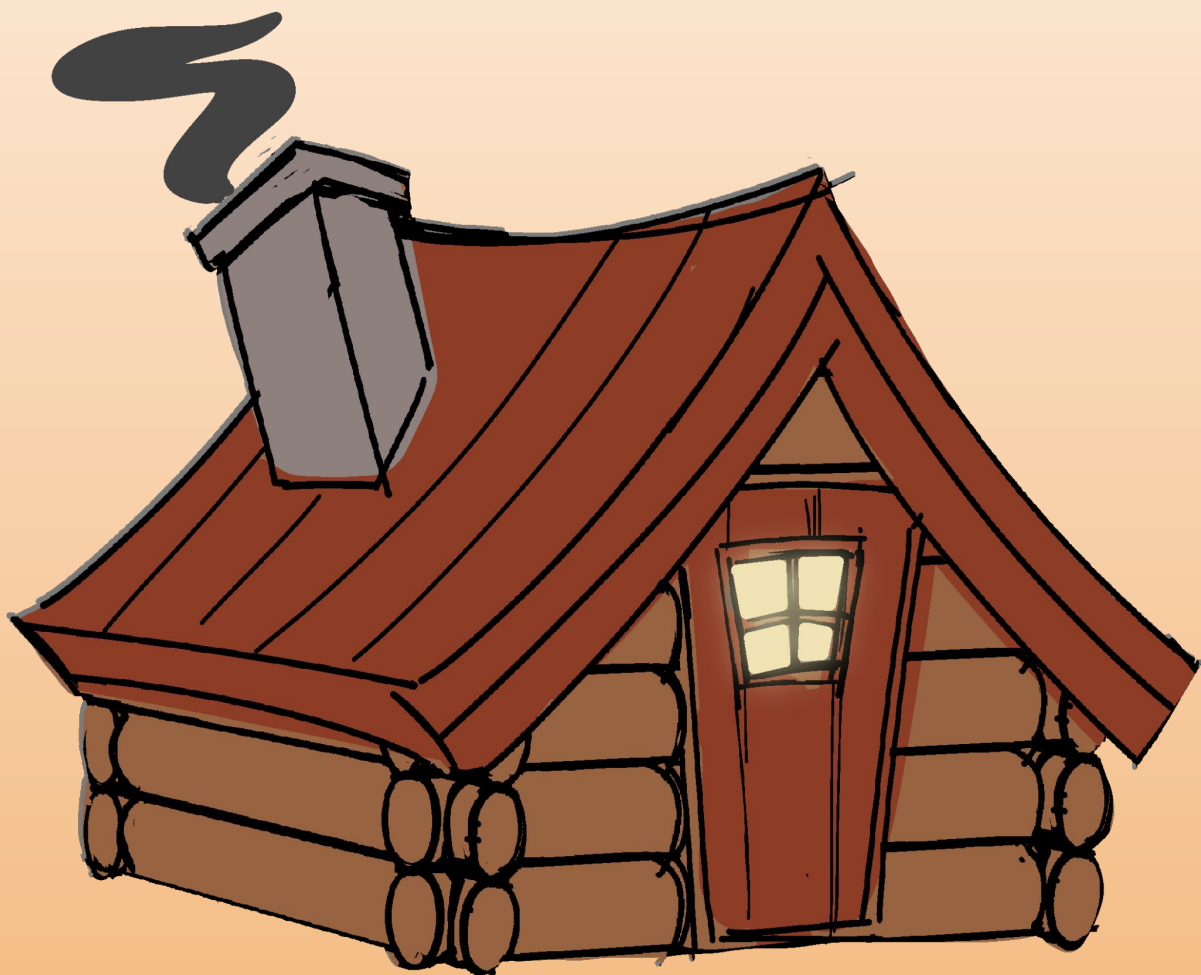
- **När jag blev lite större, kanske någon millimeter eller så, då vågade jag äntligen släppa taget. Jag landade här i gruset och grävde mig ner, här har jag nu suttit och haft ett bra liv.**
- **Nu är jag stor, nästan 10 cm lång, och mitt skal har blivit mörkt.**

- **Men jag vill ha fler kompisar! Jag vill inte vara ensam! Det är så svårt att hitta nya kompisar, vi är inte många flodpärlmusslor kvar och det finns färre öringar. Vattnet vi lever i är grumligt , människorna har ändrat på ån och plockat bort massa stenar och byggt dammar. Jag förstår att öringen inte trivs. Jag saknar dem! Vi kan inte bli fler om vi inte får träffa fiskar och lifta med dem.**

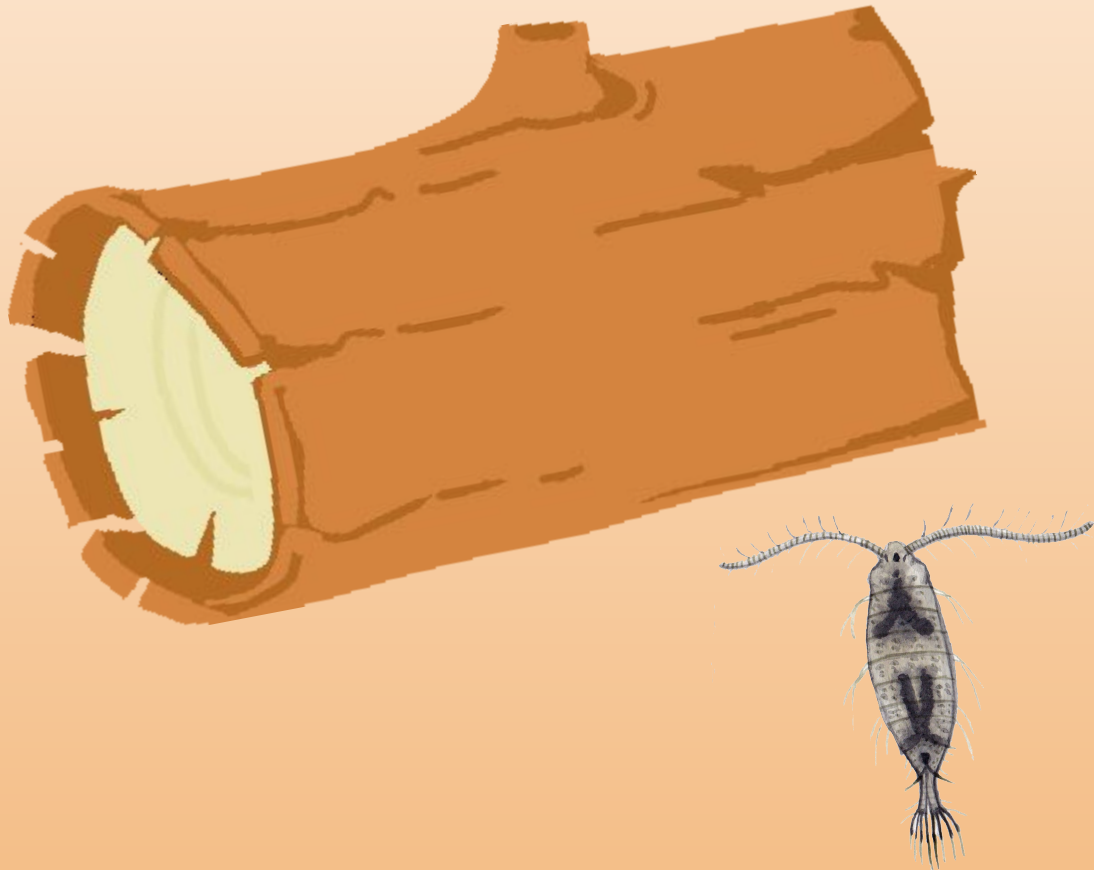
- **Människorna behöver så klart elektricitet, men måste de bygga dammar i ån?**

- Människorna behöver så klart stockar att bygga hus av, men måste de hugga ner träden nära vattnet?

- **Många människor har kommit på att de kan lägga tillbaka stenar i vattnet så att det inte rinner så fort. Då trivs öringen bättre. Då kan flodpälmusslornas barn resa ut i livet.**

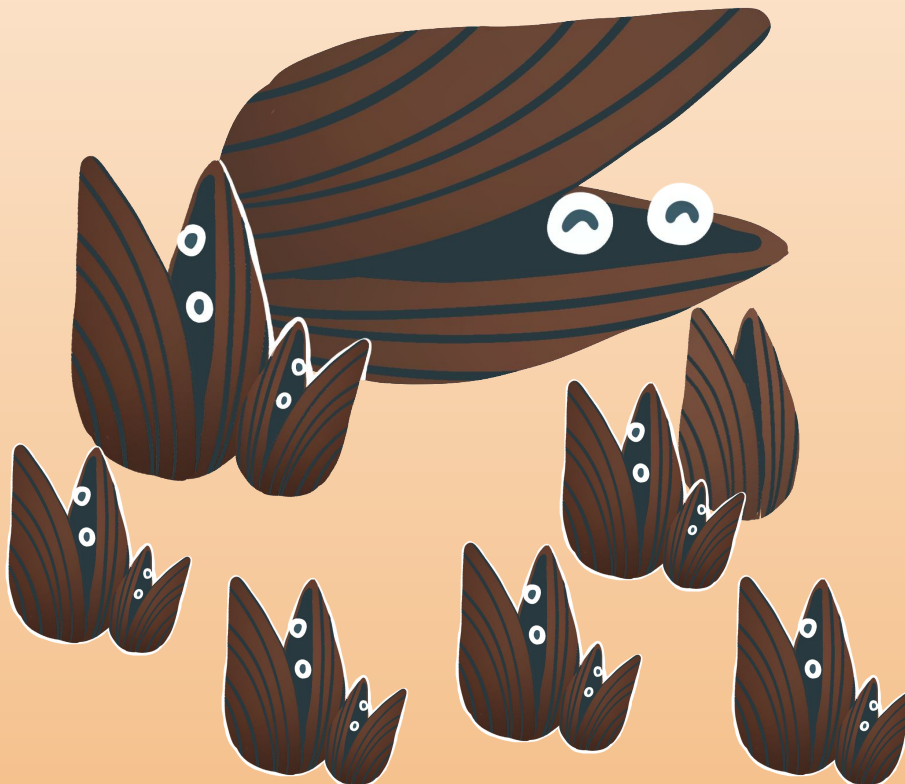
- **Många människor har kommit på att det är bra att låta döda träd ligga kvar i naturen. I vattnet blir det platser för fiskarna och leka och det blir mer mat åt smådjuren.**

- **Många människor har kommit på att det är bra att det växer träd nära vattnet, då blir det skugga till fiskarna och mat till smådjuren.**

- **Många människor har kommit på att det är bra att låta naturen översvämmas ibland, då blir det fler arter som kan växa och fler djur som trivs. Då har människorna dessutom bättre möjlighet att få dricksvatten, även på sommaren när det blir torrt i naturen.**

- **Kanske kan människorna använda nyttorna i naturen mer hållbart i framtiden?! Då kan vi flodpärlmusslor bli fler och jag kan få nya kompisar. Ännu är det länge tills jag blir gammal, jag har en gammelfaster som blev minst 250 år.**
- **Så mycket spännande jag kommer kunna se här i Mieån i framtiden.**

Med bidrag från Europeiska unionens LIFE-program

Kreativum har ansvaret för innehållet på denna webbsida med tillhörande material. Innehållet ska inte tolkas som Europeiska unionens eller EU-kommissionens officiella ståndpunkt.